

Nätverksmöte den 25 april, 2010

Närvarande: Anna & Per, Inger & Kjell-Åke, Marianne, Elin, Liz och Lina.

Utan att vara medveten om det förrän nu när jag satte mig för att skriva protokollet har vi nu hållit vårt 25:e nätverksmöte. Tack vare farfar kunde vi jublera med god sockerkaka till kaffet, trots att vi som sagt inte var medvetna om att det var lite av ett jubileum. På söndagskvällen kommenterade Per hur bra det känns med att träffas i nätverket som vi gör. Det blir tydligt för oss vilka framsteg Melvin gör i sin utveckling, eftersom "rundan" innebär att var och en får lyfta fram upplevelser kring detta. Händelser och framsteg som vi i vardagen ibland inte ger oss tid att reflektera över. Dessutom är det ju så att dessa framsteg är lättare att observera när det går lite tid emellan de tillfällen man möter Melvin, jämfört med när vi möter honom varje dag. Detta blir inte minst tydligt för mig själv när jag kommer hem från veckolånga utbildningar.

I "rundan" lyftes det fram att Melvin mer och mer frågar om saker, vad det är och vad det heter. Han berättar dessutom mer självmant om vad han gör. När han av bekvämlighets skull väljer att använda ettordssatser (då vi ju oftast ändå vet vad han menar eller vill) är det ganska enkelt att be honom att uttrycka sig i hela meningar. Vid svåra uppgifter vid t.ex. datorspel visar han på systematik i hur han prövar sig fram till rätt alternativ. Anton tränar räkning till tjugo på engelska med honom.

Vi berättade om Melvins framsteg i skidbacken, vilka dock inte var så stora som åtminstone "pappa Per" efter mycket intensiv skidträning räknat med. Melvin gillar att åka skidor och är väldigt stadig på skidorna, och det är ju det viktigaste. Det måste få ta den tid som behövs för att lära sig. En av förklaringarna är nog att motivationen till att lära sig t.ex. bromsa måste nog grunda sig i att ha förståelse för behovet och nyttan med detta – svårt kanske när ens enda mål är att åka så fort som möjligt, och helst själv. Träd, liftstolpar, pistmaskiner och inte minst andra skidåkare är faror i backen som än så länge är totalt osynliga för Melvin.

Vi kan nu börja rensa ut skåpen på blöjor, och istället fylla på med lite extra kalsonger. Melvin har lagt blöjan både dag och natt nu, vilket gick både bra och fort när vi väl gick in för det.

Melvin är mycket hjälpsam mot sin omgivning och är glad över uppdrag att utföra. Vi får dock vara på vår vakt När han t.ex. ska tömma brevlådan och den visar sig vara tom, går han glatt iväg till grannens brevlåda istället. Den selektiva hörseln kopplas på när en annan granne ropar till honom att lägga tillbaka posten. Storebror får rycka ut och fungera som återbärare av post. Alltid händer det något! Goda grannar har vi redan, men ännu bättre lär det bli om Melvin tar hand om deras räkningar och lägger i vår brevlåda istället.

På världsdagen för Downs Syndrom var vi ute i Björnstorp för att fira. Med oss hade vi kusinerna Johanna och Sebastian. Vi njöt av kaffe och massor av kakor, pannkakor och korv med bröd. Dessutom kom "Kickan och Kocken" dit och bjöd på underhållning. Kocken gav

en liten extra föreställning med trolleri där han bl.a. tog upp Melvin på scen för att hjälpa till med tricken. Allt är givetvis dokumenterat på film.

Vi berättade för resten av nätverket hur det ser ut inför skolstarten. Emma hälsar på Melvin på förskolan mer och mer frekvent, för att avslutningsvis de sista veckorna på terminen finnas där varje dag. I juni kommer vi ha ett möte tillsammans med specialpedagog och logoped från habiliteringen, där vi kommer diskutera vad som är viktigt att tänka på när Melvin väl börjar. Sommarskolan närmar sig, där Katarina, Eva och Emma från skolan kommer att få större inblick i vad vi i språkträningen sysslar med och varför. Jag är säker på att vi kommer få fyra intensiva, lärorika och trevliga dagar.

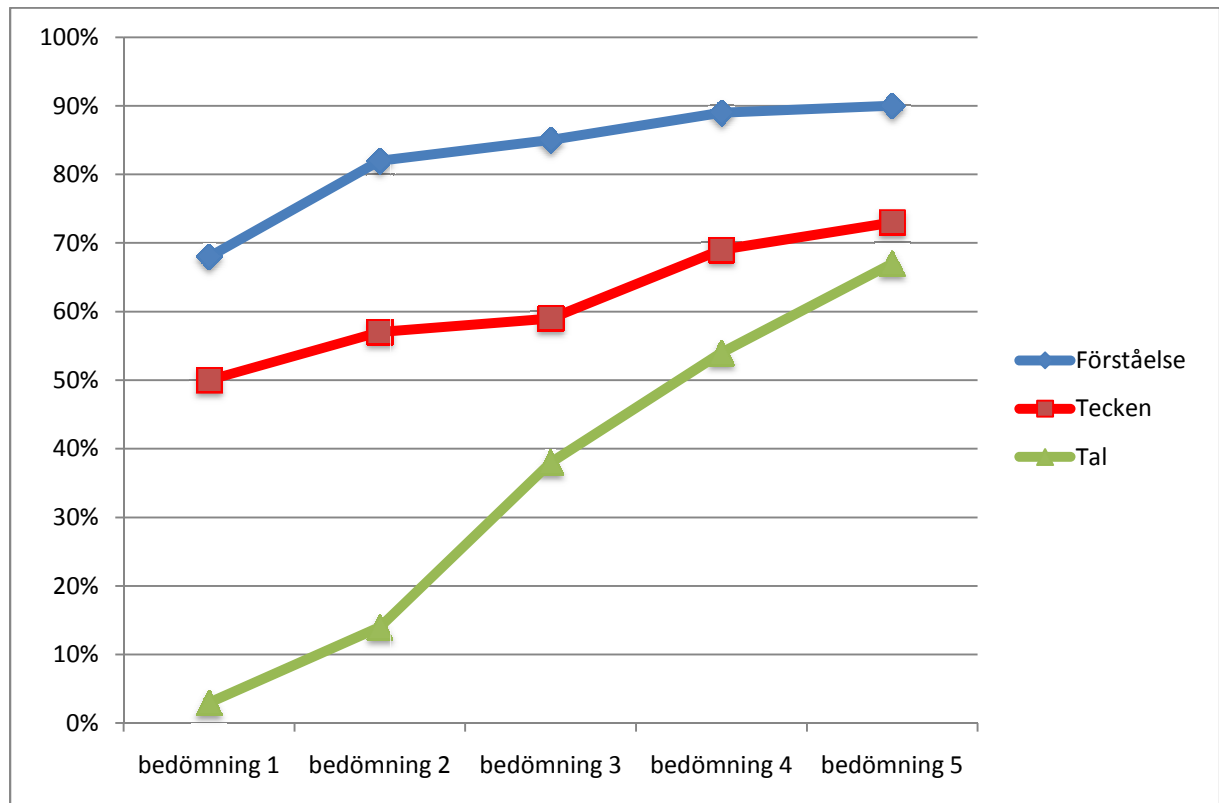
Jag kände att ett tydliggörande av vårt nätverk och vad det kommit att formas till var lämpligt att lyfta fram. I det stora nätverket är vi alla lika viktiga för Melvin. Vi fungerar alla som samtalspartners och genom information från mig får alla ta del av innehållet i Melvins språkträning, och därigenom kan bidra i den viktiga generaliseringen. Utformningen av språkträningen och lathundens innehåll formas dock i en liten grupp inom nätverket, d.v.s. Liz, Per och jag. Dessutom finns det en annan formell grupp som emellanåt tar ett steg in i denna lilla grupp, det är specialpedagogen knuten till förskolan, samt logoped och specialpedagog från habiliteringen. Det kändes viktigt att inom nätverket tydliggöra struktur, roller och förväntningar på varandra.

Uttalet har tagit ännu ett steg. Numera uttalar han /f/ i Uffe och uttalar konsonantförbindelsen i Alvin /lv/. Kanske har det med mutterplattan att göra, kanske hade det kommit nu ändå. Det är sådant vi aldrig kan veta. Klart är dock att Melvin blivit mer medveten om tungan och dess olika möjligheter i munnen. "Lathunden" för mutterplatteträningen är den som vi främst arbetar efter för tillfället. Något annat är svårt att hinna med.

De sista månaderna har Melvin själv lyft fram sin språkliga medvetenhet. Fantastiska små saker som jag själv är mycket glad och stolt över att jag faktiskt begriper och upptäcker. Med hjälp av sina tecken visar han att han kan bryta ut såväl enskilda ljud (fonem), stavelser och ord ur ord och begrepp. Nicke Nyfiken har vi haft ett tecken för som även Melvin använt. På eget initiativ tecknar han plötsligt istället tecknet för [ny], vilket visar att han brutit ut det ur namnet. När han inte har ett tecken för ett begrepp väljer han ibland att teckna första ljudet, t.ex. [t] för ordet "testa". Han hittade själv på tecknet för "matsäck" genom att sätta samman tecknen [mat] och [säck], alltså har han själv kommit på att matsäck är ett sammansatt ord av mat + säck, inte så illa tycker jag. Häromdagen visade han på ännu en spännande sak. Han skulle berätta om att han sett en film från där morfar bor. Tecknet för "bor" är nästan samma som för "sova", här han inte kom på tecknet, tecknade han istället [vila], han sa bor men tecknade vila. Med tanke på hur tecknet för bor ser ut så visar detta, tror jag, på att han kategoriserat tecknen efter betydelser och väljer ett som är väldigt likt, och begreppen "sova" och "vila", är ju lika i betydelsen. Detta är så väldigt spännande att upptäcka.

Vi har gjort en ny CDI-bedömning. Det är nu femte i ordningen. Första gjorde vi när Melvin var ungefär 3 ½ år, och den senaste nu när han närmar sig 6 år. Både förståelse, tecken och tal fortsätter att utvecklas, men i olika grad. Antalet talade begrepp börjar närma sig antalet tecknade, men fortfarande har han stor glädje av sina tecken för att förmedla sig. Viktigt att

komma ihåg är att hänsyn inte tas till uttalet, utan endast om han försöker uttrycka de bedömda begreppen med tal. Oavsett om Melvin får ett välfungerande tal och ett förståeligt uttal, kommer han ha behov av sina tecken för att öka förståelsen och för att skaffa sig nya begrepp. Melvin har själv till viss del lagt tecknandet på hyllan, vilket följer den vanliga utvecklingen, då är det ännu viktigare för omgivningen att fortsätta teckna. Nedan visas diagrammet över de fem gjorda bedömningarna, alla på samma ca 700 begrepp.

Med detta önskar jag alla en fortsatt härlig vår (även om det just i denna skrivandes stund känns mer som höst). Nästa gång vi ses i nätverket är den 6 juni, klockan 11.00 som vanligt. Det blir sista gången för den här terminen, och då nalkas förhoppningsvis en varm, solig och underbar sommar för alla!

/Anna